

вжнъ, щажъ да задържатъ пари-тѣ си. Но тѣхна-та смѣтка не излѣзе вѣрна, защото пари-тѣ си получихъ едва слѣдъ 25-30 години отъ бѫлгарска-та джрава, — княжество Бѫлгария. Причина-та за това бѣше, че прѣзъ пролѣтъ-та на 1860 год., като престана да се споменува името на грѣцкия патриархъ въ бѫлгарския храмъ, — привременно построения въ долния катъ на подарена-та отъ княза Стеф. Богориди кѫща, — подвѣдомственни-тѣ на патриарха владици въ бѫлгарски-тѣ епархии захванахъ вече да не раджатъ за сѫбирание парични помощи зарадъ бѫлгарския храмъ въ Цариградъ. Като немаше пари да се продѣлжава работа-та, основи-тѣ си останахъ равни съ земята и, слѣдъ три-четери години, захванаха да се пукатъ; на нѣкои мѣста бѣхъ се показвае доста широки дупки, прѣзъ които основи-тѣ се пжалнѣхъ съ вода отъ джъда и снѣга, така щото вече станахъ сѫвѣршено несгодни, та трѣбаше да се градятъ други основи. Така и стана. На 26-й Априлия 1892 год. се захванаха нови-тѣ основи; въ тѣхъ се турило едно гжрне съ разни пари и една плоча отъ металъ; вжъзъ плоча-та било издѣлбано съ черковни букви слѣдующе-то: „Во славу святия, единосущния, животворящия и нераздѣлимия Троици, Отца и Сина и Святаго Духа: При державѣ августейшаго господаря султана Абдулъ-Хамидъ хана втораго и при блаженѣйшемъ Иосифъ первомъ, екзархъ болгарскомъ, положи ся имъ же самимъ основний камень святому храму сему во имя святаго апостола первомученика и архидякона Стефана, созидаемому помошю и иждивениемъ болгарскаго народа въ память своего духовнаго возрождения. Лѣта отъ сотворения міра 7317, отъ рождества же по плоти Бога Слова 1892, индикта 5, мѣсяца Априлия 26, въ царствующемъ Царыградѣ въ Фенерѣ“. — Освѣнъ бѫлгарски екзархъ Иосифъ, който е положилъ основния камъкъ за нови-тѣ основи, на тѣржество-то сѫ присѫтствуvalе бѫлгарски скопски митрополитъ Максимъ, всичко-то бѫлгарско духовенство въ Цариградъ, всички-тѣ служащи въ бѫлгарска-та екзархия, бѫлгарски дипломатически агентинъ въ Цариградъ, Димитровъ, заедно съ всички тѣ службаше при агентство-то, всички-тѣ бѫлгарски тѣрговци, занаятчие, постоянно и случайно находящи-тѣ се бѫлгаре въ столица та на турци тѣ.

Видѣхме, че мисжль-та за сѫграждане бѫлгарски